

Visionerne.

Der løb så vims nogle putte-g'er. Hui, hvor det gik!

De løb fra **skolen over gaden**, og deres stemmer **klang** i den friske efterårsluft.

Nyligt havde de bestået deres første prøve i strejke og besættelse, og nu gjaldt det **visioner** – ikke at de var blevet **væk**, men de trængte til **en fornyelse**.

- Det er **V-dag**, råbte de. Vi søger visioner, og der kommer eksperter. Hvem finder først?

Og **væk** var de.

- Hvor **nice**, sagde **de ældre og mere besindige 3.g'ere**.

- Visionerne venter nok på **os**, men lad os gå og se, **om eksperterne dur til noget**.

Hvor nice!

De andre **nicede** igen og så **drog de over gaden**.

Der var egentlig mødepligt, men de foretrak at gå frivilligt, og det skal man ikke kimse ad.

Se, **det** kunne der nok blive en historie af, men den vil vi **ikke** fortælle.

Vi skal høre en anden historie, **en rigtig** historie!

- Og vi **bliver på skolen**, som nu var ganske tømt for eleverne og deres lærere.

Der var nemlig noget på færde i det gamle hus på hjørnet!

Der var forsamlet **ting og sager fra et langt skoleliv**.

Noget var stadig i brug, andet for længst kasseret.

- **Gammelt ragelse**, sagde de om sig selv, men det skal man ikke tage for **pålydende**, for hos folk, der siger sådan, er **selvbevidstheden** ofte stor.

Der var således **Klokken**, som i mange år havde inddelt undervisningen i timer og frikvarter. Den var nu afskaffet, men dens kald ikke mindre, den var nemlig **omstillingsparat**.

- Nu ringer jeg kun til ildebrand og morgensamling. Det er dog mere betydningsfuldt end før!

- Det giver **ansvar for helheden**. Snart høres jeg i alle skolens filialer, ja, hele Vesterbro!

Den havde **ambitioner**, og det er ikke altid det samme som **visioner**.

- Men du er stadig grov i mælet som før. En rigtig grobrian er du. Fui!

Det var **den lille klokke**. Den var af **rent sølv** og havde ringet til de fineste møder, hvor eleverne var blevet bedømt og havde fået karakterer.

- Skulle de **dumpe**, eller skulle de **bestå!** Det var **min** afgørelse.

Nu var den blevet **væk**. Ingen kunne finde den, men den var der alligevel.

- Hvorfor søge ud i den **store verden**, når visionerne dog findes **her hos os**, sagde den? Jeg **må** ringe til møde, selv om ingen hører det.

- Sådan er jeg nu engang, og **hvad er et liv uden møder**.

Nydelig var den, som den stod i midten. Kjolen var vel gammel, men ved at komme på mode igen. Knebel var der under skørtet, men det hørtes kun, når den ringede.

Og så ringede den.

- Vi er jo alle sådan på en måde i **kommunikationsbranchen**, sagde den, Det er vel **her**, man må søge. Kan man ikke få sine visioner ud, nytter den megen søgning intet. Også fortiden, den såkaldte **rysensteener-ånd skal** ud.

- Protest, skreg **elevmobiltelefonen**. Protest! Mobilen var skinger i stemmen.

- Der skal **nye ringetoner** til. Alt efter tid på dagen! Og **stemningen!** For mig er **omverdenen** det vigtigste.

- Den **europæiske** nødvendighed! **Og** den globale, tilføjede den og **skævede** til **granatæblet**.

Mobilen var altid **etnisk korrekt** og **lidt** bange for terrorister.

Den kunne også tage billeder.

- Dokumentation er godt, sagde den.

- Jeg har tjek på det hele. **Alt** går gennem mig. Jeg ved **alt**, hvad der foregår, også **under** bordet! Jeg er så **bevægelig**. **Visioner** og alt går i en stadig strøm gennem **mig!**

Den kaldte det selv for **minimalisme!** Det var **smalltalk**, men deri kan godt være **visioner**, hvis de **brandes** på den rigtige måde.

- Se nu skolens nye logo. Det væsentlige er **inden for firkanten**, men noget stikker **udenfor**. Det gamle lukkede logo med fane og bastion var skinbarlig og farlig nationalisme. Selv ikke **Laura** ville have kunnet lide det.

- Ved det **ny** skal vi **brande og sejre**.

- ***Min vision er, at skolen opretter en verdensklasse!***

Mobilen havde talt sig varm. I den blomstrede visionerne.

- Jeg kom til at ringe i en old-time, råbte den. Så blev jeg **konsfiskeret**.

Den havde **besvær med esserne**.

- Mer **behøvs** der ikke. Det var **nederen**, og nu ligger jeg her. **SMS!!!** sukkede den.

- Det var en vigtig besked! Der røg **den** forlovelse! **SMS!!!**

Min eneste trøst er, at klassen fik **kage!**

- Hvor sødladent! Man ødelægger en vigtig time i oldtidskundskab, og så får man **kage!!**

Det var **gasmasken**. Den talte sjældent, men altid med vægt, skønt få hørte det. Den havde været i tjeneste under **2. verdenskrig**. Nu lå den på hylde, og kun **underdelen** var tilbage, men den kunne stadig stå ret, når det **faglige** kom på tale.

- I **min** tid var der anden disciplin.

- **Min tids vision var dannelse og den historiske saglighed.** Målet var at bryde den sociale kode, så alle kunne tale med ved middagsbordet. I min tid var der andre boller på suppen!

I dag tror eleverne, at jeg er fra vietnamkrigen. Hvor fatalt!

Gasmasken underviste stadig, gerne uden elever!

- Uden historie ingen visioner. Den **gyldne top**, hvorfra vi er sunkne og atter skal op! Som digteren siger.

- Nu vi **taler om top**, så er det **bare fråderen**, sagde **undertrøjen** og skuttede sig forkølet.

Undertrøjen var taget af i den varme sommer og ikke kommet på igen, og **på** skal man, hvis man vil have visionerne **ud**.

Nu lå den til afhentning på **Jørgens skrivebord** sammen med **Hjernen**.

Hjernen tænkte, men den havde det med at blande ting sammen, når den skulle formulere sig. Derfor tav den som regel.

- *Den elitære skole er min vision, Top skal der til*, sagde **Hjernen** forsigtigt.

- **Hjernen skal på bordet.** Den elitære skole! Og den er allerede på vej! Men **det** turde den ikke sige **højt**, ikke engang på skolebetjentens kontor.

- Vi kunne gøre en **konkurrence** om de bedste ideer, sagde **skrivetussen**. Hvis vi definerer visionerne sådan lidt bredere, det at være **visionær i det hele taget og hele tiden**, men alligevel sådan helt tavlenært, så kunne flere være med, og det er **demokratisk**. Derved kunne opretholde **en fordomsfri dialog**, hvorefter visionerne kunne vokse. Vi kunne gøre en brainstorm. Jeg skriver op, og vi stemmer om det. Selv har jeg også mine ideer, men dem fremsætter jeg først til sidst, tilføjede den beskedent.

Det sagde den altid, så den kunne se, hvad vej vinden blæste. Og det gør man klogt i, når man er **skrivetus** med et kort liv uden efteruddannelse i **smartboard**.

I kommunikationssektoren var der indbyrdes revalisering, og smartboard lurede på alle, følte de. Kun overhead havde opgivet og samlede støv.

- **Bvdr**, skreg **svampen**. Den var egentlig pensioneret, men stadig kolerisk.

- **Bvdr**, meget blev skrevet, men jeg slettede det ud. Alt slettes ud. Tabula rasa! En renvasket tavle er sagen. Det er **min vision: En renvasket tavle hver morgen**. Man tror, at det er betydningsfuldt, hvad der skrives, men alt skal slettes ud.

- Hvis det ikke skrives med en **forkert tus**, bemærkede **skrivetussen** forsigtigt og tænkte på **smartboard**.

- Det kommer nu en gang ikke an på, om noget er rigtigt eller forkert. Hvis man skriver med den forkerte tus, bliver det stående. Tænk, om det måske blev vedtaget!

- Det er dog for **negativt**, brød **kridtet** ind.

Kridtet havde ligget i skål med svampen i en menneskealder, og da de nu lå i skål sammen, havde de dannet team. Svampen var efterhånden blevet tør, og deres parforhold derfor bedre med årene.

- Svampen **sivede** i vore første år, og det er nu engang ikke godt for et kridt at danne team med én, der siver. Mit selvværd forsvandt ganske. Jeg blev blød i knæene, og det klæder ikke et kridt. Jeg knækkede, men **visionerne** holder mig oppe. For mig er *tavleorden en vision for hele skolen, ikke bare på tavlen, men alle steder*. Nu derimod **skrider** alt!

- *Vision er vel rummelighed!*

Det var **koppen**, der talte. Den havde været i elevkælderen og havde derfor fået **et par skår og en revne**.

- **Revne eller ej**, blot den sidder det rigtige sted, sagde den kækt.

- **Kop skal der til!** Og **gode skår** viser, at man har **erfaring og engagement**. Jeg fik dem i arbejdet, og de står i mit cv. *Min vision går på elevkælderen*. Den skal udbygges. Hele skolen skal bliver *én stor elevkælder*. **Trivsel** kalder man det i dag. Eleverne kan stresse af. Hvad har Ørestadens Gymnasium egentlig frem for os, mange frie læringsrum, hvor eleverne altid er på med en bærbar? Det stresser! Vi har derimod Elevkælderen!

- Og *min vision er, at den skal ligge under hele skolen og bære rysensteenerånden. Basta!*

Koppen var ganske forpustet, men selvsikker.

Det var egentlig en underkop, men efter at den var kommet i ledelse, lod den sig tiltale ved konstitueret overkop, og der kan nu engang være flere **visioner** i en overkop.

- Nej, nu må jeg komme til!

Det var passereren. Den slog en cirkel om sig selv og blev med det samme midtpunkt, skønt den i lang tid havde haft problemer med digitaliseringen.

- *Visionen må være: På engang afgrænsning og åbenhed.*

- **Inden** for cirklen er **kernefagligheden**. Dér sætter jeg flueben i lectio.

- **Uden for cirklen er projektarbejderne**. Hér sætter jeg flueben ved **åbenhed og samarbejde**. De enkelte fags tangenter ligger tæt til cirklen og mødes i **syntesen**: studieretningsopgaven, det omgivne samfund, kødbyen med dens mange skoler og muligheder, halmtorvet, Tivoli, ja, hele Kosmos, kort sagt: *Visionen må være: Multiskolen i Centrum.*

- Det bliver stort, og visionen er smuk, en **hel syntese af de mangfoldige del-visioner**.

- Nu vi taler om cirkler, hviskede **farveladen**. Den var for længst nedlagt. Det musiske havde taget en anden retning, som den sagde.

- Mine **kompetencer** lå inden for æstetikken. Jeg kunne være blevet god som Kritisk Ven for **Hjernen**, der egentlig er et følsomt gemyt.

- Men nu vi taler om cirkler, så holdt jeg meget af k10. **Den** kårde lå dog **inden** i cirklen, og det var vel det nærmeste jeg kom inderkredsen. Men ud fra den kunne man konstruere *det gyldne snit*.

- Det er stadig *min vision*!

- Man må give køb på sin faglige betydning, trøstede den gamle **latinbog**.

Den var laset i bladene, men holdt sig godt i ryggen.

- Jeg gav køb og indgik i **faglige projekter**. Flere **bøjninger end faglige løft**! Det er nu engang blevet latinens skæbne.

Laura går igen! Laura går igen!

Alle hørte det, men **ingen** vidste, hvor lyden kom fra. **Var** det fra kælderens, eller **var** det fra loftet? **Mobilen** tabte strømmen og **gasmasken** underkæben.

- Det står **ikke i Lectio**, men derfor kan det jo godt være sandt, sagde **Passeren**.

- Hvor fik Laura egentlig pengene fra, tilføjede den, da hun oprettede skolen, Ja,

Laura, damen på billedet? **Vi** kunne lære noget af hende som **selvejende institution** i en **globaliseret** verden, sagde **Passeren**.

- Ja det talte vi jo også meget om **dengang**, svarede latinbogen hemmelighedsfuldt. Hun kunne mere end sit credo og begynderbogen.

- Jeg troede ellers, at vi var fri for den gamle havgasse, efter at vi har fået fornyet udsugningen, brummede **Svampen**.

- Hvilke **platheder**, sagde **Kridtet**, men plathederne har jo **også** et publikum, og **én** skal man jo være i team med.

- Syrehoveder, alle til hobe, sagde **Hjernen**.

- For det kan **ikke lade sig gøre** at gå igen. Selv ikke for **rektorer**, tilføjede den.

Alle studsede. Det var første gang, at **Hjernen** ytrede sig så højt og betydningsfuldt..

Men det **kan** lade sig gøre, og det ved vi fra **den vilde vin**.

Den var altid på skolen, og den **kiggede ind ad vinduerne** og så alt, hvad der skete, **også** om natten. Huskede mere end selv den ældste oldtidskundskabslærer kunne huske, og det er **meget**.

Den **hang ved** bygningen og alle dens elever. Som den sagde:

- Mest holder jeg af de **rigtigt vilde elever og deres visioner**. De er så **dristige**, at jeg rigtig rødmer derved.

- **Jo, Laura gik igen. Den havde jo selv set det!**

Og så fortalte **den vilde vin**. Den blev dog **klippet tilbage** en gang om året. og derfor fik den ikke alt med:

- Hver nat, når blot ét af urene på skolen viser tolv, - kommer hun gående. Hun er så ganske gennemsigtig, at man tydeligt ser trappetrinene gennem hendes lange nederdel og kjoleliv. Hun ser så mild ud, svævende, som hun går og nynner **Rysensteenvalsen**.
- Det er kuns jævn poesi, den vals, tænker hun, og der mangler en fod i fjerde linie. Dog er den kommet langt omkring!

I **stueetagen** standser hun ud for **billederne** af sine mange elever, både dem hun har **kendt** og dem, hun **ikke har kendt**.

Hun standser ud for et billede, smiler og mindes.

- Hun dér havde klokkehat på til eksamen. Hun kom op i engelsk og fik ug.

- Hun er perfektibel, sagde **censor**, men pige og derfor uden fremtid i den akademiske verden. Skade, men sådan er det. Dog har hun pæne ben.

- De ben fik både **blå og røde strømper på**, før den censor lå i sin lektorale grav, tænker Laura og går videre.

Mange af hendes elever har drevet det vidt. Her skuespillere og ministre, ja, én blev minister både til venstre og højre side i Folketingssalen.

Der er elever, som var med i optoget, da man takkede kongen for **kvindernes valgret**.

- Takke for en **ret**, som fødtes af **vore egne visioner**, tænker Laura bidsk.

Der er elever med visioner under **2. verdenskrig**, og elever med sorte studentehuer under **ungdomsoprøret**.

- Mon de **forstår** hinanden? Eleven for **126 år side** og eleven fra **i dag? Næppe!!**

- Men som de hænger i en **lang række** forstår de hinanden **fra billede til billede** og kan dele deres drømme og visioner om skole og liv.

- **Sammenhæng og forandring! Det er vel også en vision!**

- Jeg tror jeg vil lægge **den vision ind på nettet, på Lauras og Rysensteens site vil jeg lægge den**, smiler den gamle dame, og nynnende bliver hun ét med trappen og væggene og de farveglade mønstre.

Se, **det** var, hvad **den vilde vin** kunne fortælle de forsamlede visionære.

Forslag blev skrevet op på whiteboard, overført til smartboard og kastet op med projektor.

Der stod nu **alle visionerne, lige fra Verdensklasse og Fuld elevkælder til Multiskole i Centrum**.

Alt kom i **Kopimaskinen**, der slugte det hele og **gav det fra sig igen**.

- Visioner kan nok give rumlen i maven, ja, og varm luft, brummede **kopimaskinen**.
- Der kunne jeg nær være blevet **fejlmeldt!!**
- Det svære er vel egentlig ikke at få visioner. Det svære er nok **at vælge** mellem de mange.
- Men det er ikke mit arbejdsområde, tilføjede den.

Mine **kompetencer** er **rummelighed og redelighed**, for uden dem er der ingen fremtid på jobbet.

Og **det** kunne den jo nok have ret i.

- Ja, sikken en redelighed, sagde svampen.

Men **det** var dog for **negativt**, så det fortæller **vi ikke videre!** Skal **vi være enige** om det?

Torben Emil Hansen/24. oktober 2007